

ΒΛΑΒΑΣ τινὰς ἐνδέχεται νὰ προσεγήσῃσιν αἱ ἐπιστῆμαι εἰς τὰ ἀπαιδεύτα ἔθνη· τὴν δοξοφυίαν, παραδείγματος χάριν, ἣτις συμβαίνει μάλιστα εἰς τὴν ἄκρην νεότητα. Εἰς τὴν φωτισμένην Ἐνῶπιον, οἱ νεοί, ἐπειδὴ γεννῶνται καὶ ἀνατρέφονται εἰς τὰ φῶτα, ζῶσι ἔναστροφονται μετὰ σοφῶν ἀνδρῶν, ἐπειδὴ ἔαυτοὶ οἱ ἰδιῶται εἶναι ὁποσοῦν ποτε φωτισμένοι, ὀλίγον κίνδυνον τρέχον, διδασκόμενοι τὰς ἐπιστήμας, νὰ ἐλαφθῶσιν ἀπὸ τὴν γελοιῶδη ἐπιστιμολογίαν. Ἄλλ' ἡμῖς οἱ ταλαιπώροι, γεννῶμενοι ἀπὸ ἀπαιδεύτους, καὶ συναναστρεφόμενοι ἀπαιδεύτους, εὐθὺς ὅταν μάθωμεν ὀλίγον τι, νομιζόμεθα καὶ ὀνομαζόμεθα Λογιώτατοι καὶ Σοφολογιώτατοι. Δίδει εἰς ἡμᾶς τοὺς τοιοῦτους βαρβάρους τῆς Ἀσιανῆς; ἀλαζονείας τίτλους, πρῶτον μὲν ὁ ἀπαιδεύτος ὄχλος, ἔπειτα κατὰ μικρὸν κινδυνεύομεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ δοξολογούμενοι. Τότε ἀντὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὅποιαν ἐπρέπε κἄν νὰ ἔχωμεν πρὸς τοὺς ἀπαιδεύτους ἡμῶν συμπατριώτας, τοὺς λογιζόμεθα ὡς ἄλογα κτήνη, δημιουργημένα ἐξεπίτηδες, διὰ νὰ προσκυνῶσι τὴν σοφολογιότητά μας· τότε καταφρονούμεν ὑπερηφάνως καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνατρέφοντας καὶ θαλαρήσαντας εἰς τὴν παιδείαν ἡμῶν γονεῖς, καὶ γινόμεθα εἰς ὅλους παράδειγμα κακοηθείας, βαρβαρότητος, καὶ ἀλογίας οἱ Λογιώτατοι. Τοιαύτη ἦτον ἕως τώρα ἡ κατάστασις καὶ διαγωγὴ μας· οὐδ' ἦτο δυνατόν νὰ ἦναι χρηστοτέρα, ἐπειδὴ μᾶς ἔλειπε τῶν πλειοτέρων ἢ παιδιόθεν χρηστὴ ἀνατροφὴ, χωρὶς τῆς ὁποίας ὅλαι αἱ ἄλλαι τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι γίνονται καὶ παρ' αὐτὴν τὴν παντελῆ ἀμαθίαν βλαβερότεραι.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ.—

Ἀπὸ τὴν Σμύρνην καὶ Κύπρον ἐλάμβανεν ἡ Ἀγγλία τὸ ὀλίγον βαμβάκιον, ὅπου ἐχρηιάζετο κατὰ τὴν δεκάτην ἐξεδόμη ἑκατονταετηρίδα. Τὸ 1786 εἰσῆχθησαν εἰς ὅλον τὸ Βρετανικὸν Βασίλειον 19,900,000 λιτρῶν· ἐκ τούτων 5,000,000 ἦσαν ἀπὸ τὴν Σμύρνην καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Τερξίας· 5,800,000 ἀπὸ τὰς Βρετανικὰς Δυτικὰς Ἰνδίας· καὶ 9,100,000 ἀπὸ τὰς Γαλλικὰς, Ἰσπανικὰς, Πορτογαλικὰς, καὶ Ὀλλανδικὰς ἀποικίας.

Κατὰ δὲ τὸ 1828 εἰσῆχθησαν 227,000,000 λιτρῶν βαμβάκιο· ἦσαν, 151,752,000 ἀπὸ τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς· 29,143,000 ἀπὸ τὴν Βραζιλίαν· 32,187,000 ἀπὸ τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας· 6,454,000 ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· 5,893,000 ἀπὸ τὰς Βρετανικὰς Δυτικὰς Ἰνδίας· 726,000 ἀπὸ τὴν Κολομβίαν· καὶ 471,000 ἀπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ Ζεργεὶν Ἑλλάδα.

Ὅσοι φθείρουν τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος δι' ἀκρατείας καὶ βίου ἀτάκτου γίνονται αὐτόχειρες ὄχι ὀλιγώτερον παρ' ὅσοι κρεμάζονται, ἢ φαρμακεύονται, ἢ πνίγονται.

ΤΙΣ ποτὲ τολιμῶ νὰ καταφρονήσῃ τοὺς νόμους τοῦ βασιλέως, ἢ νὰ πράξῃ μικρὰν ἀταξίαν ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ; διατί καθεὶς ἴσταιτο ἐνώπιον τοῦ ἐπιγείου κυβερνήτου μετὰ τοσαύτης συστολῆς, προσοχῆς, εὐταξίας, καὶ εὐλαβείας; Τὸ διατί εἶναι φανερόν· διότι φοβεῖται τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καὶ τὴν τιμωρίαν. Ἐάν λοιπὸν, φοβούμενος τὴν παιδευσίν τοῦ ἐπιγείου βασιλέως, δὲν τολιμῶς ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ νὰ πράξῃ; οὐδὲ μικρὰν ἀταξίαν, πολὺ μᾶλλον, εἰάν φοβῆται τὴν παιδευσίν τοῦ Θεοῦ, οὐδεμίαν, οὐδὲ κἄν μικρὰν ἀταξίαν πράττεις ἐνώπιον αὐτοῦ. Σημείωσε δὲ, ὅτι ἐμπροσθεν τοῦ ἐπιγείου βασιλέως ἔργον μὲν ἀτακτὸν δὲν πράττεις, ἔ λόγον ἄπρεπον δὲν λέγεις, ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ τὸ ἔργον σου βλέπει, ἔ τὸν λόγον σου ἀκοῖ· συλλογίζεσθαι ὅμως ἀκινδύνως ἐνώπιον αὐτοῦ ὅσα αἰσχροὰ καὶ παράλογα βούλευσαι, καὶ ἐπιθυμῆσαι ὅσας ρυπαρὰς ἐπιθυμίας θέλεις, ἐπειδὴ αὐτὸς οὐδὲ τοὺς λογισμοὺς τοῦ νοῦς σου βλέπει, οὐδὲ τὰς ἐνθυμήσεις τῆς καρδίας σου γνωρίζει. Ἐνώπιον ὅμως τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως καὶ Θεοῦ μὴ τολιμῆσθαι μηδὲ ὁ νοῦς σε νὰ γεννήσῃ αἰσχροὺς λογισμοὺς, μηδὲ ἡ καρδία σε πονηρὰς ἐπιθυμίας· διότι αὐτὸς ὄχι μόνον βλέπει τὰς πράξεις σου ἔ ἀκοῖ τὰ λόγια σου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποκρύφους διαλογισμοὺς τοῦ νοῦς σου ἐξετάζει, καὶ τὰς λεπτὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας σου διακρίνει· Ἐγὼ Κύριος, λέγει ὁ Θεὸς, ἐτάξω καρδίας, ἔ δοκιμάζω νεφροὺς, τοῦ δοῖναι ἐκάστην κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, ἔ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ αὐτὸ ἐσημάνεν ὁ Θεὸς, ὅταν εἶπεν, Ἐγὼ δὲ ἔ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν.

Ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεσαι, λέγων, Τὸν μὲν ἐπίγειον βασιλέα ἐγὼ βλέπω ὀφθαλμοφανῶς, τὸν δὲ Βασιλέα τὸν ἐπουράνιον οὐδόλωις βλέπω. Πῶς; τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως δὲν βλέπεις; ὅπου καὶ ἂν στραφῆς, καὶ ὅπου ἐνατενίσῃς, ἐκεῖ βλέπεις αὐτόν. Τί βλέπεις, ὅταν ὑψώσῃς τὰ ὄμματά σου ἄνω; βλέπεις τὸν οὐρανὸν, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς πλανήτας, τοὺς ἀστέρας. Τί βλέπεις, ὅταν καταβιβᾷς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου κάτω; βλέπεις τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, τὸν χόρτον, τὰ δένδρα, τοὺς καρποὺς, τὰ ζῶα, τὸν ἄνθρωπον. Ἄλλ' αὐτὰ, λέγεις, δὲν εἶναι ὁ Θεός. Ἄλλ' ὅπως αὐτὰ δὲν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλ' εἶναι ποιήματα τοῦ Θεοῦ. Καθὼς δὲ βλέπων οἰκίαν, νοεῖς ἐξ ἀνάγκης οἰκοδόμον· βλέπων ὕψασμα, νοεῖς ὑψάντην· βλέπων ναῦν, νοεῖς ναυπηγόν· βλέπων κῆπον, νοεῖς κηπουρόν· βλέπων εἰκόνα, νοεῖς